

inden Loven atter vender tilbage til den Lovgivende Magts Prøvelse, og at det derfor ogsaa af den Grund vil være hensigtsmæssigt at faae den drøftet ogsaa i denne Deel af Rigsdagen paa den Maade, hvorpaa man ellers pleier med Omhu at undersøge et Lovforslag. Jeg skal dernæst tilføie, at enhver Hovedlov i Almindelighed trænger til en Korrektur, som passende indtræder, naar den har været indført i det praktiske Liv i nogen Tid, og det var nu muligt, at der i et Udvalg, nedsat i Anledning af det foreliggende Forslag, kunde fremkomme Bemærkninger til en saadan Korrektur. Jeg maa derfor gjentagende anbefale det som hensigtsmæssigt at nedsætte et Udvalg i denne Sag.

Klein: Det er netop, fordi det efter min Overbeviisning vilde være urigtigt at benytte denne Leilighed til at underkaste Stempeloven en Korrektur, at jeg antager, at man ikke bør nedsætte Udvalg. Lovforslaget gaaer ud paa at fyldestgjøre en Paragraf i Stempeloven, som siger, at det skal underkastes en Prøvelse, hvorvidt de tidligere Begunstigelser og Privilegier skulle vedblive eller ikke, og jeg kan ikke ansee det for rigtigt at sætte andre i Stempeloven forekommende Principspørgsmaal i Forbindelse dermed. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Mariager (N. Hage) bemærkede, skal jeg gjøre den praktiske Erindring, at det er noksom bekjendt, at Kræfterne i Thinget i denne Tid ere tagne stærkt i Beslag, og forsaavidt Rigsdagen snart skal sluttet, er det at forudsæe, at de saaledes i Beslag tagne Kræfter ikke kunne offere denne Sag nogen meget lang Overveielse, saa at hvis Sagen skulde fremskyndes, som den maatte, for at komme til Forhandling inden Rigsdagens Slutning, vil Behandlingen i et Udvalg ikke faae meget at betyde. Der vil for de ærede Medlemmer, som ønske at underkaste Sagen et næiere Gjennemsyn, være samme Afgang til at gjøre det, hvad enten der nedsættes Udvalg eller ikke, thi at nedsætte et Udvalg, som Dagen efter, at det var sammentraadt, afgav sin Betænkning, har ikke stort at betyde, og man kan neppe paa den Maade komme ind paa den nærmere Re-

vision af Stempeloven, som den ærede Rigsdagsmand syntes at have for Dæ.

N. Hage: Jeg har ikke tænkt paa at faae en gennemgribende Revision af Stempeloven. Een Nat vil være tilstrækkelig for Udvalget til at afgive sin Betænkning, dersom man ikke har Dagen for sig.

Madsen: Jeg skal tillade mig at henvende mig til dem, der ønske et Udvalg nedsat, om det ikke var fornuftigt, da Sessionen vist snart bliver sluttet, at de, der interessere sig for en Forandring i den foreliggende Lov, træde sammen uden Udvalg. Jeg troer, at det paa denne Maade vil være lettere for Alle, der interessere sig for Forandringer i Loven, at faae deres Meninger drøftede med hinanden, end ved at nedsætte Udvalg. Jeg skal derfor stemme for at lade Sagen gaae umiddelbart til anden Behandling.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, fattes Albertis ovenstaaende Forslag under Afstemning og forkastedes med 35 St. mod 30.

Ændringsforslag til anden Behandling indtaltes til Torsdag Middag N. 1.

Formanden: Da Tiden er saa lang fremrykket, skal jeg hermed slutte Mødet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der under Mødet idag er omdeelt „Udkast til Lov om Lønnings-tillæg for forskjellige paa Island ansatte Embedsmænd“, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling her i Thinget. — Rigsdagsmanden for Sveinborg Amts 6te Valgkreds (S. N. Hansen) har underrettet mig om, at han med Thingets Tilladelse ønsker at stille følgende Forespørgsel til Kirke- og Underviisningsministeren:

„Vil Kirke- og Underviisningsministeren indrømme, at de af Ministeriet under 25de September 1858 og 7de Marts 1859 afgivne Resolutioner, hvorved der dikteredes daglige Tvangsmulter mod Bergerrepræsentationen i Standerborg, og de